

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 668/2020
01.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Миленка Радивојкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 175/19 од 27.08.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 338/19 од 24.12.2019. године, у седници већа одржаној 01.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К 175/19 од 27.08.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 338/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К 175/19 од 27.08.2019. године, остављена је на снази пресуда Основног суда у Руми К 567/17 од 01.03.2018. године, којом је окривљени АА, са генералијама као списима предмета, због извршеног кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Сремској Митровици број Кж 82/18 од 03.05.2018. године.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 338/19 од 24.12.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Руми К 175/19 од 27.08.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Миленко Радивојков поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи у смислу навода изнетих у захтеву за заштиту законитости, или да одбије оптужбу према окривљеном АА због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Миленка Радивојкова Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, уз образложење да је суд „током понављања“ требало да примени одредбе члана 103. тачка 6) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, с обзиром на то да је у конкретном случају апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила 15.05.2018. године, па је морало бити донето решење о обустави поступка или одбијајућу пресуду на основу члана 422. тачка 3) ЗКП.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, на главном претресу одржаном у његовом одсуству, пресудом Основног суда у Руми К 567/17 од 01.03.2018. године оглашен кривим због извршеног кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж 82/18 од 03.05.2018. године.

Надаље, из списка предмета произлази да је у поновљеном поступку пред Основним судом у Руми пресудом К 175/19 од 27.08.2019. године остављена на снази пресуда Основног суда у Руми К 567/17 од 01.03.2018. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж 82/18 од 03.05.2018. године, која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 338/19 од 24.12.2019. године.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно наводима у захтеву браниоца окривљеног, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка по одредбама члана 470. – 474. ЗКП, те по одредбама члана 479. – 481. ЗКП, везано за кривично дело које је било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Окривљени АА је радње које су предмет одлучивања у наведеним правноснажним пресудама извршио 14.-15.05.2012. године, а како је за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ прописана казна затвора до три године, то би апсолутна застарелост кривичног прогона, у смислу члана 104. став 6. у вези члана 103. тачка 5) КЗ, наступила протеком 14.-15.05.2018. године. Пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Кж 82/18 донета је 03.05.2018. године, дакле пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд оцењује као неосноване напред изнете наводе у захтеву браниоца окривљеног, да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, Врховни касациони суд налази да иста битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП није учињена нити, како то

наводи бранилац у захтеву, „јер постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење“ - односно јер кривично дело које је предмет овог кривичног поступка није обухваћено екстрадицијом одлуком Министарства правде Републике Италије, те је тако повређено начело специјалности прописано Европском конвенцијом о екстрадицији.

Наиме, по налажењу Врховног касационог суда, одбрана изнетим наводима неосновано доводи у везу два потпуно посебна и независна поступка и то: поступак извршења казне затвора који се спроводи по службеној дужности са поступком „понављање кривичног поступка осуђеног у одсуству“ који се спроводи искључиво по захтеву овлашћених лица - окривљеног и његовог браниоца.

Одлуком Министарства правде Републике Италије од 03.12.2018. године, окривљени АА је изручен Републици Србији и лишен слободе, везано за извршење казне затвора, на коју је осуђен у засебном правноснажно окончаном кривичном предмету Основног суда у Руми ИК 114/16.

Надаље, на изричит захтев окривљеног АА покренут је, вођен и окончан посебан поступак „понављање кривичног поступка осуђеног у одсуству“, на основу члана 479. и 480. ЗКП и донете правноснажне пресуде - чија се законитост оспорава поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Дакле, као што је напред наведено, а сагласно изнетом ставу у побијаној одлуци Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 338/19 од 24.12.2019. године у претпоследњем ставу на страни број 2, понављање кривичног поступка у присуству окривљеног је диспозиција окривљеног и његовог браниоца, што значи да се поступак покреће искључиво подношењем захтева овлашћеног лица, у законом прописаном року који се рачуна од наступања могућности да се окривљеном суди у присуству.

Осим тога, понављање поступка лицу осуђеном у одсуству је у сваком случају у корист окривљеног, што значи да ако суд не остави на снази раније донету пресуду, може донети само пресуду повољнију по окривљеног.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Олгица Козлов,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић